

Hasan Hüsnü Yazıcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Hüsnu Yazıcı

Hasan Hüsnu Yazıcı Gebze 2003 doğumlu bir ailenin üçüz çocuğundan biri aslen Trabzon sürmeneli 2022 Gebze İmam Hatip lisesi mezunu 2023yks öğrencisi

Anneciğim

Çevren tarlalarında filizlenen tohumun
Yüreği benim anne, yürek kapın, canparçan
O güzel ellerinde başlayan hayatın
Sevinciyle ülkeme uçuşur kuşlar
Seni bende biliyor, beni sende kapılar

Hep o mıncırık yaramaz, yetiştirdiğin fideyim
Yüreğinde atar yüreğim, başka alemlerde nediğim
Şuan bile deli dolu yarın belki dedeyim
Lakin hep senin fiden olarak kalacağım
Ülkemsin; bir hayat boyu sancağın olacağım...

Hasan Hüsnü Yazıcı

Ben Benden Geçebildim

Seni Şimdi bulutlara anlattım yağmur yağdı,
İlkyaza anlattım kırlar çiçek açtı.
Seni leyl-i mahfiye anlattım sabah oldu, güneŐ açtı.
TaŐa anlattım ıŐık sağtı.

Senden bahsettiđim her Şey bir bir can buldu.
Sen benim umudumsun sevgilim.

Sen beni anlamıyor olabilirsin,
Ama ben seni sevdiđimi yedi cihana ilan ettim.
Sen mutluyken mutlu,
Kederliyken kederli oldum.
Sen belki anlamıyorsun ama
Ben sen var iken var oldum
Ben benden geçebildim de sen oldum.

Hasan Hüsni Yazıcı

Benden Yana

Bu dere benden yana akıyor
Hun kaçıyor benden balasını temizleyen
Ana kaçıyor
Şayılardan sordum hiçliğin hesabını
Ülkemden diyarsızlar kaçıyor bizden
Apazlarımın içinde parmakların
Sıkıca tutmuşum şemsin gümrahına
Parmakların yoktu

Bu ada benim adam değil
Bu çatı, hisar nişanı, bu ceset
Feryat edesim geliyor bu cehaletten
Benim öksüz ülkem
Değişleri saklamaktadır çifte kenarlarına

Hasan Hüsnü Yazıcı

Bilmezler Manolya

Senin en güzel halindir manolya
Hendese susup, baskı konuşur
Baskı susup, siyasiler
Bir bakarsın müsellesler baş kaldırmış
Bir bakarsın gamlar, kederler
Arşa ulaşan tüylerinden
Sevdalık fotoğrafları yakalar
Mükafat isteyen akyaprakçılar

Bu senin en özel halindir manolya
İşgal ettiğin memleketlerin
Serhat boylarındadır hep nazarın
Bu nasıl harp meydanı ki
Mağripte kurşun satan medyumlar
Maşrıkında haceler ve tacirler

Bu senin en garip halindir manolya
Anlamları üzütle harmanlayıp
Değişlerle süsleyenler
Bizzat cehaletleri adına
Kaosa güzellemeler yapıp
Küçümserler medeniyet ışığını
Alçaklık nedir bilmeyen
Safsatacılar, tutumcular, politikacılar

Bu senin en kötü halindir manolya
Apazlarından nazik sancakları
Şefaletin formel geçitlerinde
Önemli düşlere dalan
O dalgın etçiller
O noksan kan kurnazları
O zayıf artıklar

Öfkeleri ezgin yakar, bilmezler
Solukları ceset kokar, bilmezler

Hasan Hüsnü Yazıcı

Direnif

Ademođlu bu kadar mı korkak ve zayıf
Bu kadar mı garip ve habersiz

Bir adım önde gitmeli, kendinden emin
Başmalı tepelerin kıyılarına
Öteki geride, ezilmiş sanki biraz
Korkuyu rafa kaldırmalı cüret

Direnifi yıkılmaz olanlar vardır duvar gibi
Kırılıp yamulmazlar zindanlarında
Boğabilirsin onları bir denizde
Kafasıyla gövdesini ayırabilirsin

Lakin;
Bir de kıyama kalkanlar vardır
Şavkın ardında bir yaşam ıssız
Batarken bir şems apazlarında
İmge imge yıldız olurlar sevdaya

Hasan Hüsnü Yazıcı

Dostuma ađıt (sevilay'a)

Özlüyorum seni dostum,
Ağlıyorum arkandan dolunaylı gecelerde,
Üzülüyorum.
Oysa sen beni bıraktın,
Sevdiklerini bıraktın,
Hayatı bıraktın,
O çok sevdiğin yıldızları, güneşini ve ayı,
Bırakıp gittin dostum.

Şimdi tekrar deniz sesimi duyar mı?
Anlatsam dağlara, dinler mi seni? Hüzünlüyüm desem,
Çare olur mu gökkubbe?
Şalar mı yeniden bulutları peşine, ilgilenir mi benimle rüzgâr; yardım eder mi seni
tekrar bulmama.

Özlüyorum seni dostum,
Ağlıyorum arkandan dolunaylı gecelerde,
Üzülüyorum.

Hayallerin vardı daha tıp okuyacaktın.
Şimdi sana yakıştırdığım doktorluğu
Kimselere yakıştıramaz oldum.

Dostlar !
Unutmayın vefayı.....
Unutmayın sizler için yapılanları....
Kalbinizde hep dost kalanları....
Çok görmeyin onlara. Ne olur, kısacık bir DUA`yı....
Unutturmayalım;
O birbir mazide kalanları.....O güzelim rüya gibi anıları....

Adıyaman'da enkaz altında can veren can dostum arkadaşım Sevilay'a...

7 Şubat 2023 (Karlı bir kış gecesi)

Hasan Hüsnü Yazıcı

Götüreceğim Seni

Şüphe iskelesinde
Üfku göğsüme perçinleyen sandal
Gökyüzünün bitap ve korkak kuşlarını,
Kır tozuyla okşayan, karanfil merhemi...

Götüreceğim seni.

İlkyaz bitiyor tutuşan bir ağaçlık gibi
Tutuşmuş bir gönülden saçılan yaman gibi
Tekrar seninle dolu karanlık aynalar
Bitmiş olsa da divit uçları kalemin
Vuruşların, kuruyor şiirin selamlığını
Sarsan da gececi kollarınla beni

Götüreceğim seni...

Hasan Hüsnü Yazıcı

Hayalimde Ki Bir Yer

Hayalimde bir yer var
Ormanın en derin su sesi
Ve çağlayan ırmak sesi bir yerlerde
Orada hayata varmak istiyorum
Sadece yazında değil
Hem yazın, hem kışın ve de sonbahar

Bir kulübe var ki en küçüğünden
İçini ahşap kokusu sarmış
en tatlı uykuların beşiği
Bahçesinde en nadir çiçekler
mum, ortanca, karanfil
Sarmaşıklarında filizlenmiş, çimenlerinde
Kendiliğinden biten ifteriler

Bir deniz en koyu en mavisinden
Kıyısında bir gemi en güzelinden
Ve kürekleri yanında
Kumda yan gel yat cinsinden

Hayalimde bir yer var
O yerde her şey tamam
Sen yoksan eksik olan
Sadece kışları da değil,
Ne bahar, ne yaz ve de sonbahar.

Hasan Hüsnü Yazıcı

Hürriyet Beklerken

Hürriyet beklerken esinti daveti
Kadim başlangıçlara sokuldu şafak vakti
Rakım yitiren bülbül gibi sevgi
Yazgı ellerimde bir hun gelinciği
Nefesim bitkin markör ummalarında...

Hasan Hüsnü Yazıcı

Nereden Bileceksiniz

Bir zamanlar eski hülyaların kıyıya çarptığını boynuma bir bilinmezlik astığım gün hatırla. Gurbet günü bir sıra bulduğunu, Yüce dağlara eriyip süzüldüğüm gün hatırla.

Siz nereden bileceksiniz!

Metropolün sokaklarında Kaybolmuş ışıkların aslında benim gözlerim olduğunu.
Her sabah göğsümde açan karanfillerin, Her gece avuçlarımda kuruyup solduğunu
Nereden bileceksiniz...

Hasan Hüsnü Yazıcı

Reddediyorum!

Yedi düvel bile kederli iken benim için, aynı safta durduğum insanın ıstırabını görmezden gelmeyi REDDEDİYORUM!

Yeryüzünün uç bucağından uzanan el, " sen kimsin" diye sormaz iken, aynı enkazdan çıktığım insana hüvviyet sormayı, REDDEDİYORUM!

Bin yabancı sararken yaramı, bir başkasının yarasını Deşmeyi REDDEDİYORUM!

Belâlar da aynı safta duracakken, acıyı bile ikiye paylaştıran cahilliği REDDEDİYORUM!

Fesatların sesinin bu kadar yüksek çıktığı günlerde, tırsıp beklemeyi REDDEDİYORUM!

Pek tâbi insanım, insanlığa yakışmayan her şeyi REDDEDİYORUM!

Hasan Hüsnü Yazıcı

Sevdalanıp Sevilmemek Nedendir?

Nazar değse, kalp sever, aşık olur
Vuslat tutkusu bir kibrit yakar
Düşler, Hakikat ile birbirine karışır
Bir an gelir ayca kaşlar çekilir.

Çok güzel sevmekle, seven elde edilmez.
Hakikattir, bu derde derman bulunmaz.
Sevdalı dert yükünü çeker de
Sevdalanıp sevilmemek nedendir?

Umutla dolu günler
Sevinçler, hüznle geçti günler
pek çok sevdik yine de
Sevilme denen bilmeceyi çözemedik

Hasan Hüsnü Yazıcı

Sitem

Yeryüzünü kirlettiler; korkaksın
Ateşe attılar ümitlerini
Gariban kanı dökülerek şerbetine
Üzüt zehriyle dolduruldu harcın

Apazların bomboş; kimlere işeceksin
Gözlerin dalgın neleri görebilirsin
Adımların sazlığa perçinlenmiş
Nerede bıraktın kutlu ülkünü

Demek ki selvinin köklerini değil
Angaryayı severmiş apazların

Hasan Hüsnü Yazıcı

Tarih Yok

Tüm denemelerimi yırttım,
Döşümün kıllarıyla
Bedenimin saygınlığından buharlaşıyor şiir.
Sana çok eskiden, bir bahar sonu, bir cephanede
Gerilmiş yumruğumu dişleyerek
Bundan farksız bir şeyler söylemiştim
Tarih yok
Demıştim, tarih yer almayacak ömrümüzde.
İşte tüm denemelerimi yırttım
İşte artık döşümün kıllarıyla
Bedenimin saygınlığından buharlaşıyor şiir.
İşte onlar artık saçların kadar sarı
Cevapsız yazılarım gibi yesyenidir.

Hasan Hüsnü Yazıcı

Tepelerin Grisini Yüklmek Zordu

Selam uçsuz bucaksız toprağına ey bahar!
Selam bulutları tamir eden kelâmına.
Koklamayı bilenler, geceden alır gülünü.
Selam bir yağide ki, gülüşüyle Sarar
İncinen ömrünü, hüzünlü ölümü.

Selam vardığın güne hünkârım, bil ki ölüm
Yalnızlığın da yetim bıraktın rüyâlarımı
Uzaktan çehrem rengine od düşürdün.
Parmaklarım yokluğunda öğrendi titremeyi.
Ne ben sende yanardım, ne sen bende üşürdün.

Tepelerin grisini sırtlanmak zordu.
Bir hançerin sırtında koştum, ömür boyu.
Sen yokken dilim lâldi.
Nazar boncuklarını takınca, yalnızlığım
Kâh hüzün çekti beni, kâh kan çekti beni.

Hasan Hüsnü Yazıcı

Tutak

Geçidi kusursuz yapmadan
Geçemezsin hüzün derelerini

Düz yerinden tutmadığında, vakit
Zift olup akar topraklarından
Vatanına varamazsın hüsn-ü aşkın

Bir gözet vaziyeti, bir bak rüyalara
Başın neresindedir arşın

Sıkı tutunmalısın inanca ve sevdaya
Sert basmalısın çamurlu, sarp yollara

Tek sayfalık ömrü vardır cihanın
Bir lot karanfil kadardır ümit

Yine de pes etme hedeflerinden
Ömrünü en naif baharından tut

Hasan Hüsnü Yazıcı

Vakit Gelir

Vakit gelir
Ümit, toprakta bir tohum gibi
Yeşeriverir
Serpilir, büyür ve
Sarar dünyanın dört bir yanını
Vakit gelir
Yürekte aşk, kalpte vicdan
Karşılaşır insanla yeniden...

Hasan Hüsnü Yazıcı

Yahu Sevgili!

Yahu sevgili!
Bu hal sana tarumar sevdalı.
Ne bu derli toplu olacağım sıkıntısı?
Saçların, kıyafetlerin bozukmuş
Gözlerin uykuluymuş
Bunlardan bana ne?
Karanlıklar boyu elime ve yüzüme karışan
Başkası sanki!
Halim seni halimin dağınıklığına karışasın diye
Sevdi.
Hangi çınarın diğerine karışmış kökleri
Düzgün ki?
Hangi tepe bir diğerinin hizasında?
Hangi dere kıvrım kıvrım?
Hangi rüzgar öyle, onlar kadar darmadağın?
Onlardan daha güzelsin diyorum.
Uzanan gölgem ol,
Geceye dokun, yeter diyorum
Anlatamıyorum

Hasan Hüsnü Yazıcı